

מה פתיב, (מלכים ב ד) ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. מאי קאמרה. לא בעינא, למהוי רשימאה לעילא, אלא לאעלאה רישאי בין סגיאין, ולא לאפקא מפללא דלהון. וכך בעי ליה לבר נש, לאתפללא בכללא דסגיאין ולא לאתיחדא בלחודוי, בגין דלא ישגחון עליה, לאדפרא חובוי כדקאמרן.

מה פתוב? ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. מה אמרה? לא רוצה להיות רשומה למעלה, אלא להכניס את ראשי בין רבים, ולא לצאת מהפלל שלהם. וכך צריך לאדם להפלל בכלל של רבים ולא להתיחד לבדו, כדי שלא ישגחחו עליו להזכיר חטאיו, כמו שאמרנו.

פתח רבי יהודה ואמר (איוב לח) הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה. הפסוק הזה אמר הקדוש ברוך הוא לאיוב פשראה שאיוב דחק עצמו על דין הקדוש ברוך הוא.

פתח רבי יהודה ואמר, (איוב לח) הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה. הפסוק הזה אמר הקדוש ברוך הוא לאיוב פשראה שאיוב דחק עצמו על דין הקדוש ברוך הוא.

תא חזי, איוב אמר (איוב יג) הן יקטלני לו איחל, פתיב לא באל"ף וקרי לו בוא"ו, וכלא איהו. אמר ליה קדשא בריך הוא, וכי אנא קטיל בני נשא, הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה, כמה תרעין אינון פתיחן בההוא סטרא. ומותא שלטא עלייהו, וכלהו סתימין מבני נשא, (ס"א ולא יכלין לאסתמרא מנייהו בגין דאינון סתימין מבני נשא) ולא ידעין אינון שערים.

בא ראה, איוב אמר הן יקטלני לו איחל. פתוב לא באל"ף, וקוראים לו בוא"ו, והכל הוא. אמר לו הקדוש ברוך הוא, וכי אני הורג בני אדם?! הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה?! כמה שערים פתוחים באותו הצד, והמות שולט עליהם, וכלם סתומים מבני אדם, [ולא יכלים להשמר מהם משום שהם סתומים מבני אדם] שלא מכירים את אותם השערים.

ושערי צלמות תראה. מאן אינון שערי מות ומאן אינון שערי צלמות. אלא מות וצלמות פחדא אינון, וזווגא חדא אינון. מות הא אתמר, דא מלאך המות, והא אוקמוה. צלמות, צל מות. האי איהו מאן דרכיב עליה, ואיהו צלא דיליה, ותוקפא דיליה, לאזדווגא כחדא, בקשורא חד ואינון חד.

ושערי צלמות תראה. מי הם שערי מות ומי הם שערי צלמות? אלא מות וצלמות הם יחד, והם זווג אחד. מות - הרי נתבאר, זה מלאך המות, והרי פרושה. צלמות - צל מות, זהו מי שרוכב עליו, והוא הצל שלו והכח שלו להזדווג יחד בקשר אחד, והם אחד.

וכך אינון דרגין דנפקי מנייהו ומתקשרין בהו אינון שערים דלהון כמה דלעילא, כמה דאת אמר, (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם וגו'. ואלין (אינון

וכך אותם הדרגות שיוצאות מהם ונקשרות בהם הם השערים שלהם, כמו שלמעלה, כמו שנאמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם וגו'. ואלו [אותם שערים] ונקראים נהרות ונחלים. ששת הצדדים של העולם, אף כן הם

דלעילא, כמה דאת אמר, (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם וגו'. ואלין (אינון

שְׁעָרִים) אִיקְרוּ נְהַרִין וְנַחֲלִין, שֵׁית סְטָרִין דְּעֵלְמָא. אוּף הָכִי אֵינוֹן שְׁעָרֵי מוֹת, וְשְׁעָרֵי צִלְמוֹת מְסֻטָּא אַחְרָא, דְּרַגִּין יְדִיעֵן דְּשִׁלְטִין בְּעֵלְמָא. שְׁעָרֵי מוֹת וְשְׁעָרֵי צִלְמוֹת, דָּא נּוֹקְבָא וְדָא דְכוּרָא, וְתַרוּוּיָהּ כְּחַדָּא.

וְעַל דָּא, אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לֵיהּ לְאִיּוֹב, בְּגִין כָּל אֵינוֹן מְלִין, דְּאִיהוּ אָמַר (אִיּוֹב ז) כָּלָה עֲנָן וַיִּלְךָ בֶּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה, וְכָל אֵינוֹן שְׁאָר מְלִין. אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הִנְגְלוּ לָךְ שְׁעָרֵי מוֹת, לְמַנְדַּע דְּהָא כָּלְהוּ בְרִשׁוּתֵי, וְכָלְהוּ זְמִינִין לְאַתְבַּעְרָא מֵעֵלְמָא, דְּכַתִּיב, (ישעיה כח) בַּלַּע הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וְגו'.

הָא חֲזִי, (בראשית ל) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ. תְּרֵי זְמַנִּין, אֱלֹהִים אֱלֹהִים, אִמָּאִי. אֲלֵא, חַד מֵעֵלְמָא דְּדְכוּרָא, וְחַד מֵעֵלְמָא דְּנוֹקְבָא, בְּגִין דְּבְמִזְלָא תְלִיא מְלֵתָא.

וְכַד אַתְעַרַת רַחֵל בְּשִׁמָּא דָּא, דְּכַתִּיב, (בראשית ז) יוֹסֵף ה' לִי בֶן אַחֵר, יָדַע יַעֲקֹב דְּאִיהִי אַתְחַזִּיא לְאַשְׁלָמָא כָּלְהוּ שְׁבָטִין וְלֹא תַתְקִיִּים בְּעֵלְמָא, בְּגִין כֶּף בָּעָא לְמִיזֵל וְלֹא יְכִיל. וְכַד מָטָא זְמַנָּא דְּבְנִימִין, עֲרַק וְאִזֵּל לֵיהּ, בְּגִין דְּבְאַרְעָא אַחְרָא לֹא יִשְׁתַּלֵּם בֵּיתָא, לְאַתְקַשְׂרָא עֵלְמָא קְדִישָׁא בֵּיהּ.

וְהֵינּוּ דְּכַתִּיב, (בראשית לא) וַיֹּאמֶר ה' אֵל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֲרֶץ אַבְרָהָם וְלְמֹלְדֹתֶיךָ וְאַהֲיָה עִמָּךְ. מָאִי וְאַהֲיָה עִמָּךְ. אֲלֵא אָמַר לֵיהּ, עַד הָכָא, רַחֵל הוֹת עִמָּךְ עַקְרָא דְּבֵיתָא. מִכָּאֵן וְלְהֵלְאָה, אָנָּא אַהָא עִמָּךְ וְאַטוּל בֵּיתָא בְּהַדָּךְ בְּתַרִּיסָר שְׁבָטִין. וְהֵינּוּ דְּכַתִּיב, וְאֲנִי בְּבֹאִי מִפְּדֹן מֵתָה עָלַי רַחֵל. עָלַי הָוָה, וּבְגִינֵי הָוָה מְלָה דְּאַתְדַּחֲיָא אִיהִי וְאַתְיָא דִּיּוֹרָא אַחְרָא, וְנִטְלָא בֵּיתָא בְּגִינֵי לְדִיּוֹרָא עָמִי.

שְׁעָרֵי מוֹת, וְשְׁעָרֵי צִלְמוֹת מֵהַצַּד הָאֲחֵר, דְּרַגּוֹת יְדוּעוֹת שְׁשׁוּלְטוֹת בְּעוֹלָם. שְׁעָרֵי מוֹת וְשְׁעָרֵי צִלְמוֹת - זֶה נִקְבָּה וְזֶה זָכַר, וְשְׁנֵיהֶם יַחַד.

וְעַל זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאִיּוֹב בְּשִׁבִיל כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁהוּא אָמַר, (אִיּוֹב ז) כָּלָה עֲנָן וַיִּלְךָ בֶּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה, וְכָל אוֹתָם שְׁאָר דְּבָרִים. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִנְגְלוּ לָךְ שְׁעָרֵי מוֹת, לְדַעַת שְׁהָרֵי הַכָּל בְּרִשׁוּתֵי, וְכָלֵם עֲתִידִים לְהַתְבַּעַר מִן הָעוֹלָם, שְׁפָתוֹב (ישעיה כח) בַּלַּע הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וְגו'.

בֹּא רָאָה, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ. פְּעַמִּים אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ? אֲלֵא אָחַד מֵעוֹלָם הַזְּכַר, וְאָחַד מֵעוֹלָם הַנִּקְבָּה, מִשׁוּם שֶׁהַדָּבָר תְּלוּי בְּמִזְלָא.

וּבְשִׁמְתָעוֹרְרַת רַחֵל בְּשֵׁם הַזֶּה, שְׁפָתוֹב יִסֵּף ה' לִי בֶן אַחֵר, יָדַע יַעֲקֹב שֶׁהִיא רְאוּיָה לְהַשְׁלִים אֶת כָּל הַשְּׁבָטִים וְלֹא תַתְקִים בְּעוֹלָם, מִשׁוּם כֶּף רָצָה לְלַכֵּת וְלֹא יְכִיל, וּכְשֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל בְּנִימִין, בָּרַח וְהִלָּךְ לוֹ, כְּדֵי שֶׁהַבֵּית לֹא יִשְׁתַּלֵּם בְּאֶרֶץ אַחְרַת, לְהַתְקַשֵּׁר בּוֹ הָעוֹלָם הַקְּדוֹשׁ.

וְהֵינּוּ שְׁפָתוֹב (בראשית לא) וַיֹּאמֶר ה' אֵל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֲרֶץ אַבְרָהָם וְלְמֹלְדֹתֶיךָ וְאַהֲיָה עִמָּךְ. מַה זֶה וְאַהֲיָה עִמָּךְ? אֲלֵא אָמַר לוֹ, עַד כָּאֵן רַחֵל הִיְתָה עִמָּךְ עַקְרַת הַבֵּית, מִכָּאֵן וְהֵלְאָה אֲנִי אַהֲיָה עִמָּךְ וְאַטְל אֶת הַבֵּית עִמָּךְ עִם שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַשְּׁבָטִים. וְהֵינּוּ שְׁפָתוֹב וְאֲנִי בְּבֹאִי מִפְּדֹן מֵתָה עָלַי רַחֵל. עָלַי הָוָה זֶה, וּבְגִלְלֵי הַזֶּה הַדָּבָר שֶׁהִיא נִדְחָתָה, וּבְכָאָה דִּירַת אַחְרַת וְנִטְלָה אֶת הַבֵּית בְּשִׁבְלֵי לְדוֹר עָמִי.

וַיֹּאמֶר נִקְבָה שְׁכַרְךָ עָלַי וְאַתְנָה, (בראשית ל) מֵאֵי נִקְבָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הֵהוּא רְשַׁע אָמַר, אֲנִי חָמִי, דִּיעֲקֹב לָא אֶסְתַּפַּל אֱלָא בְּנוֹקְבֵי, (דף קסא ע"א) וּבְגִין כֶּף יִפְלַח לִי. אָמַר נִקְבָה שְׁכַרְךָ, הָא נִקְבָה דְאִיהוּ שְׁכַרְךָ כַּד בְּקַדְמִיתָא. וְאַתְנָה, אֵימָא מָאן נִקְבָה אֶסְתַּפַּלְתָּ בָּהּ, וְאַתְנָה, וּפְלַח לִי בְּגִינָה.

וַיֹּאמֶר נִקְבָה שְׁכַרְךָ עָלַי וְאַתְנָה. מַה זֶה נִקְבָה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אוֹתוּ רְשַׁע אָמַר, אֲנִי רוּאָה שְׂיַעֲקֹב לָא מְסַתְּפַל אֱלָא בְּנִקְבוֹת, וּמְשׁוּם זֶה יַעֲבֹד אוֹתִי. אָמַר נִקְבָה שְׁכַרְךָ, הִנֵּה נִקְבָה, שְׂהִיא שְׁכַרְךָ, כְּכֹרְאִשׁוּנָה. וְאַתְנָה, אָמַר בְּאִיזוּ נִקְבָה הֶסְתַּפַּלְתָּ וְאַתְנָה, וַעֲבַד אוֹתִי בְּשִׁבְלָה.

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֵּן לִי מְאוּמָה, (שם) אָמַר יַעֲקֹב חֲלִילָה, דְּהָא אֲנִי כָּל מַה דְּעִבִּידְנָא, לְשֵׁם יִקְרָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא עִבִּידְנָא, (ס"א וְלֹא לְכַסּוּפָא דְנִרְמָא) וְעַל דָּא לֹא תִתֵּן לִי מְאוּמָה, דְּהָא לֹא דְעִתָּאֵי בְּהֵאֵי, אֱלָא אִם תַּעֲשֶׂה לִי (א"ת) הַדְּבָר הַזֶּה וְגו'.

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֵּן לִי מְאוּמָה. אָמַר יַעֲקֹב, חֲלִילָה, שְׂהֵרִי אֲנִי כָּל מַה שְׂעֵשִׂיתִי, לְשֵׁם כְּבוֹד הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ עֲשִׂיתִי, וְעַל כֵּן לֹא תִתֵּן לִי מְאוּמָה, שְׂהֵרִי אֵין דְּעִתִּי בְּזֵה, אֱלָא אִם תַּעֲשֶׂה לִי (א"ת) הַדְּבָר הַזֶּה וְגו'.

וַיֹּסֵר בְּיוֹם הַהוּא אֶת הַתְּיָשִׁים. (שם) רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים טו) יִי מִי יָגוּר בְּאַהֲלֵךְ וְגו', הָא אֲוִקְמוּהָ חֲבַרְיָא, (שם) הוֹלֵךְ תְּמִים, דָּא אַבְרָהָם, דְּכַד אֲתַגְזֹר תְּמִים אַקְרִי. וּפּוֹעֵל צְדָק, דָּא יִצְחָק. וְדוֹבֵר אֱמֶת, דָּא יַעֲקֹב. וְדָאֵי יַעֲקֹב בְּאַמֶּת אֲתַדְּבַק, אֵי הוּא בְּאַמֶּת אֲתַדְּבַק, מֵאֵי טַעֲמָא עֲבַד עִם לְבָן כְּגוֹוְנָא דָּא.

וַיֹּסֵר בְּיוֹם הַהוּא אֶת הַתְּיָשִׁים. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים טו) ה' מי יגור באהליך וגו'. הרי בארנו ובארנו החברים, הולך תמים - זה אברהם, שפאשר נמול נקרא תמים. ופועל צדק - זה יצחק. ודובר אמת - זה יעקב. ודאי שיעקב נדבק באמת. אם הוא באמת נדבק, מה הטעם עשה עם לבן בצורה הזו?

אֲרָא, יַעֲקֹב בַּחֲזִין שַׁעֲתָא דְּמַזְלִיָּה הָוָה. דְּשָׂרִי לִיָּה לְאִינְשׁ, לְמַבְחָן שַׁעֲתִיָּה, עַד לֹא יְתוּב לְאַרְעִיָּה, וְאֵי מַזְלִיָּה קָאִים בְּמָה דְּעִבִּיד שְׂפִיר, וְאֵי לָאו לָא יוֹשִׁיט רַגְלוֹי עַד דִּיסְלַק (ס"א דְּקָאִים בְּמַה דְּעִבִּיד) לְגַבִּיָּה.

אֲרָא יַעֲקֹב הַבְּחִין אֶת שַׁעֲתַת הַמְּזוֹל שְׁלוֹ שְׂהִיתָה, שְׂמַתָּר לְאָדָם לְבַחֲזִין אֶת שַׁעֲתוֹ טָרַם לְשׁוּב לְאַרְצוֹ, וְאִם מְזוֹלוֹ עוֹמֵד בְּמַה שְׂעוֹשָׂה - יָפָה, וְאִם לֹא - אֵל יוֹשִׁיט רַגְלוֹ עַד שְׂיַעֲלָה [שְׂעִמְדָּה בְּמַה שַׁעֲשֶׂה] אֵלָיו.

הָא חֲזִי, כְּתִיב, (בראשית ל) וְעִנְתָּה בִּי צְדָקְתִּי בְּיוֹם מַחֲר וְגו', דְּהָא אִיהוּ לָא עֲבַד בְּגִין דִּיטוּל מְדִילִיָּה לְמַגְנָא, אֱלָא כְּלָא בְּקוּשְׁטָא וּשְׁלִימוֹ דְּרַעוּתָא, וְלֹא עוֹד אֱלָא דְאִיהוּ נְטִיל רְשׁוּ מְלָבָן, וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ל) נַחֲשֵׁתִי וַיְבַרְכֵנִי יי בגללך. כְּמָה חֲרָשִׁין וְזִינִין עֲבַד לְבָן, וּבַחֲזִין מַזְלִיָּה בְּגִינָה דִּיעֲקֹב, וְהָוָה

בֵּא רְאָה, כְּתוּב וְעִנְתָּה בִּי צְדָקְתִּי בְּיוֹם מַחֲר וְגו'. שְׂהֵרִי הוּא לֹא עֲשֶׂה כְּדִי שְׂיַטֵּל מְשֻׁלוֹ לְחִנָּם, אֱלָא הַכֹּל בְּאַמֶּת וּשְׁלֵמוֹת הַרְצוֹן, וְלֹא עוֹד, אֱלָא שְׂהוּא נְטִיל רְשׁוֹת מְלָבָן, וְעַל כֵּן כְּתוּב נַחֲשֵׁתִי וַיְבַרְכֵנִי ה' בגללך. כְּמָה כְּשִׁפִּים וּמִינִים עֲשֶׂה לְבָן וּבַחֲזִין אֶת מְזוֹלוֹ מְשׁוּם יַעֲקֹב, וְהִנֵּה מוּצֵא בְּגַלְל יַעֲקֹב מֵאָה צֹאן כָּל חֲדָשׁ, וּמֵאָה

אֲשַׁכַּח בְּגִינִיהָ דִּיעֶקֶב, מָאָה עָאנָא כָּל יִרְחָא,
וּמָאָה אֲמַרִין וּמָאָה עֲזִין יִתִיר עַל עָאנִיהָ.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֶלְף עָאנִין, וְאֶלְף אֲמַרִין,
וְאֶלְף עֲזִין, הָיָה מֵיִתִּי לִיָּה יַעֲקֹב יִתִיר

בְּכָל יִרְחָא וְיִרְחָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ל)

כִּי מָעַט אֲשֶׁר הָיָה לָךְ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לְרַב
וַיִּכְרֹךְ יְיָ אוֹתְךָ לְרַגְלֵי, וּבִרְכָתָא דְלַעֲיִלָא לְאוֹ

אִיהוּ פְּחוֹת מֵאֶלְף מִכָּל זִינָא וְזִינָא, מֵעָאנִין
אֶלְף אֲשַׁתְּפַח, מֵאֲמַרִין אֶלְף אֲשַׁתְּפַח, מֵעֲזִין

אֶלְף אֲשַׁתְּפַח. עַל כָּל מָה דְשָׂרִיא בִּרְכָתָא
דְלַעֲיִלָא, לָא פְּחוֹת מֵאֶלְף. עַד דְּבִגִּינִיהָ

דִּיעֶקֶב אֲסַתְּלַק לָבָן לְכַמָּה עוֹתָרָא.

וְכַד בָּעָא יַעֲקֹב לְנִטְלִיהָ אַגְרִיָּה, לָא אֲשַׁכַּח
אֵלָא עֲשָׂרָה מִכָּל זִינָא וְזִינָא, וַיַּעֲקֹב

חָשִׁיב לִיָּה לְעוֹתָרָא סָגִי. חָמִי כַמָּה נִטְלִי
מִדִּילִיָּה, מִמָּה דְהָוָה יְהִיב אִיהוּ בְּזַכּוּתִיהָ

לָלָבָן. וְכָל דָּא דְסָלִיק בֵּיהָ יַעֲקֹב, לָא הָוָה
אֵלָא בְּזָרוּעַ דְאִינוּן מְקָלוֹת, דְשָׁוִי לְגַבֵּי עֲנָא.

תָּא חֲזִי, כַמָּה טָרַח הָהוּא שְׁלִימָא דִּיעֶקֶב,
אַבְתָּרִיָּה דְלָבָן. פְּתִיב, (בראשית ל)

דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וָגו', וְהָוָה אֵיִתִּי לִיָּה כָּל
הַיּוֹם עוֹתָרָא. וְעַם כָּל דָּא, לָא בָּעָא לָבָן דִּיהָא

אַגְרִיָּה דִּיעֶקֶב חָכִי, אֵלָא נִטְלִי עֲשָׂרָה מִן דָּא
וְעֲשָׂרָה מִן דָּא וְיַהֲב (פִּדְיָא דְכִנִּי) לִיָּה. וְאָמַר לִיָּה

טוֹל הַנֶּגִי. וְאִי יוֹלִידוּ כַמָּה דְאֲמַרְתָּ, בְּהָאִי
גְּוֹוֹנָא יְהִיא אַגְרָךְ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ל)

וַתַּחֲלֶף אֶת מִשְׁפַּרְתִּי עֲשָׂרַת מוֹנִים, (ויב'הנ')
עֲשָׂרָה מִן דָּא וְעֲשָׂרָה מִן דָּא, וְכַתִּיב, (בראשית

ל) וְאֲבִיכֶן הַתֵּל בִּי וְהַחֲלִיף אֶת מִשְׁפַּרְתִּי
עֲשָׂרַת מוֹנִים. (ויב'הנ' עֲשָׂרָה) אֲשַׁתְּדַל בְּתֵר קַדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא, וּבִרְכִיָּה. וּמִכָּל מָה דְשָׁוִי לָבָן עֲמִיהָ דִּיעֶקֶב, אַהֲדַר בְּמִלּוּלִיָּה,
וְנִטְלִי מֵיעֶקֶב כִּלְא, עַד דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עֲלֵיהָ, וְנִטְלִי מִדִּילִיָּה

בְּזָרוּעַ.

כְּבָשִׁים וּמָאָה עֲזִים יוֹתֵר עַל צָאנֵי.
רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֶלְף צָאן וְאֶלְף

כְּבָשִׁים וְאֶלְף עֲזִים הָיָה מְבִיא לוֹ
יַעֲקֹב יוֹתֵר בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ. זֶהוּ

שְׁפָתוֹב כִּי מָעַט אֲשֶׁר הָיָה לָךְ לִפְנֵי
וַיִּפְרֹץ לְרַב וַיִּכְרֹךְ ה' אוֹתְךָ לְרַגְלֵי.

וְהַבְּרָכָה שְׁלַמְעֵלָה אִינְהָ פְּחוֹת
מֵאֶלְף מִכָּל מִין וּמִין. נִמְצָא אֶלְף

מִהַצָּאן, מִהַכְּבָשִׁים נִמְצָאוּ אֶלְף,
מִהָעֲזִים נִמְצָאוּ אֶלְף, עַל כָּל מָה

שְׁשׁוּרָה הַבְּרָכָה שְׁלַמְעֵלָה לָא
פְּחוֹת מֵאֶלְף, עַד שְׁבַשְׁבִּיל יַעֲקֹב

הַתַּעֲלָה לָבָן לְעֶשֶׂר רַב.
וּבְשָׂרָצָה יַעֲקֹב לְטַל שְׁכָרוֹ, לָא

מִצָּא אֵלָא עֲשָׂרָה מִכָּל מִין וּמִין,
וַיַּעֲקֹב חָשִׁב אוֹתוֹ לְעֶשֶׂר רַב. רָאָה

כַּמָּה נִטְלִי מִשְׁלוֹ מִמָּה שְׁהָיָה נוֹתֵן
הוּא בְּזַכּוּתוֹ לְלָבָן. וְכָל זֶה שְׁעֵלָה

בּוֹ בְּיַעֲקֹב, לָא הָיָה אֵלָא בְּזָרוּעַ
שֶׁל אוֹתָם מְקָלוֹת שְׁשָׁם אֲצֵל

הַצָּאן.
בָּא רָאָה כַּמָּה טָרַח אוֹתוֹ יַעֲקֹב

הַשְּׁלָם אַחֲרֵי לָבָן. כְּתוּב וַיִּשֶׂם דָּרָךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וָגו', וְהִבִּיא לוֹ כָּל

הָעֶשֶׂר הַזֶּה, וְעַם כָּל זֶה לָא רָצָה
לָבָן שְׂיִהְיֶה כֶּף שְׁכָרוֹ שֶׁל יַעֲקֹב,

אֵלָא נִטְלִי עֲשָׂרָה מִזֶּה וְעֲשָׂרָה מִזֶּה,
וְנָתַן [בִּידֵי בְנָיו] לוֹ וְאָמַר לוֹ: טַל אֶת

אֵלֶּה, וְאִם יוֹלִידוּ כְּמוֹ שְׁאֲמַרְתָּ -
בְּצִוְרָה הַזֹּאת יִהְיֶה שְׁכָרְךָ. זֶהוּ

שְׁפָתוֹב וַתַּחֲלֶף אֶת מִשְׁפַּרְתִּי
עֲשָׂרַת מוֹנִים. [וּבְאֵלוֹ] עֲשָׂרָה מִזֶּה

וְעֲשָׂרָה מִזֶּה, וְכַתוּב וְאֲבִיכֶן הַתֵּל
בִּי וְהַחֲלִיף אֶת מִשְׁפַּרְתִּי עֲשָׂרַת

מוֹנִים. [וּבְאֵלוֹ הָעֲשָׂרָה] הַשְּׁתַּדֵּל אַחַר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִרְכוּ. וּמִכָּל

מָה שְׁהַתְּנָה לָבָן עִם יַעֲקֹב - חֲזַר
בְּדַבְּרוֹ וְנִטְלִי מֵיעֶקֶב הַכֵּל, עַד

שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עֲלָיו וְנִטְלִי
מִשְׁלוֹ בְּזָרוּעַ.